

Maar die notaris, dat moet ik zeggen, dat was een aardige man. — Hij vertelde mij, dat er in den laatsten tijd bij mijn tante aan huis zoo'n klein

Dat deed ik, en toen kwamen de twee eerste letters van mijn naam voor den dag.

schepseltje gewoond had, dat nog al arm was van haar eigen en ook geen ouders had.

„Zoo, zei ik, en heeft ze niet gezegd, dat die wat hebben moest, als ze dood ging?”

„Ja,” zei de notaris, „ze heeft er wel over gesproken, en, — de kleine heeft het ook wel verdiend, want ze had daar aan huis heel wat te verduren, maar het stumper kon anders nergens heen.... en.... ik geloof wezenlijk